

at Remonteringspengene ikke kunne regnes for et enkelt Aar, men maae i det Hele taget, for at komme til en fornøstlig Beregning, regnes efter et Gjennemsnit for en længere Aarrække. Men, idet man fuldkommen anerkjender dette Princip for rigtigt, maa man dog tillige holde fast ved, at i de enkelte Aar, hvor de vedkommende Udredere ikke selv have remonteret, kan der ikke tilkomme dem nogen Godtgjørelse, og jeg seer virkelig ikke, at disse Udredere, som saaledes hverken i 1849 eller 1850 have stillet nye Heste, paa nogenomhelst Maade blive forurettede ved, at Remonteringspengene blive tagne fra dem i de Aar, de ikke have remonteret. Thi man vil dog vel ikke gaae saa vidt, at man troer, at de 5 Rbd., man hidtil har givet i Remonteringspenge, skulde have viist sig som en Fordeel for de vedkommende Hesteudredere. Naar den ærede Rigsdagsmand endvidere har meent, at en saadan Tilbagebetaling for 1849 vilde være mindre værdig for Staten, da kan jeg dog ikke see, at denne Tilbagebetaling skulde være uværdig for Staten. Jeg troer, at, naar man først er enig om, at Principet i sig selv er rigtigt, at de vedkommende Udredere ikke skulde have denne Godtgjørelse, saa troer jeg ogsaa, at Staten ikke alene meget godt kan være det bekjendt, men at det tillige er Statens Pligt at tilbagekræve disse 5 Rbd., som uretligt ere erlagte. Naar den samme ærede Rigsdagsmand endvidere har meent, at man skulde slaae Alle over een Kam for at bringe mere Lighed tilveie, da indrømmer jeg med ham, at nogle Uligheder altid vilde finde Sted; men, naar han har troet, at Alle og Enhver skulde give 41 Rbd. for at faae sin Hest, da kan jeg rigtignok for mit Vedkommende ikke tiltræde en saadan Bestemmelse; jeg mener, at en saadan Afgjørelse ikke er grundet paa et sandt Retfærdighedsprincip; thi den Udreder, der har stillet Heste i begge disse Aar, bør dog kun give 36 Aar, og det vilde være uretfærdigt at sige, at han skulde give 41 Rbd. eller en eneste Rbd. mere end de 36 Rbd. Det er vistnok gandske sandt, haad der ogsaa er bemærket, at mange af disse Heste ere i Live, og forsaavidt er det en Selvfølge, at naar Hestene virkelig have været under Krigsbestyrelsens Brug i

fornævnte Aar, saa kunne Udrederne ikke komme til at affortes Noget i disse Remonteringspenge for dem; men efter hvad der er oplyst i de Acter, som den høitærede Krigsminister igjennem den høitærede Indenrigsminister har meddeelt os, ere de allerfleste Udredere i det Tilfælde, at deres Heste ikke ere i Live, og under alle Omstændigheder er det en Selvfølge, at der under en langvarig Krig som den, vi have oplevet, altid er endeel Forviklinger, som ikke kunne undgaaes.

Den ærede Rigsdagsmand (Holst), som har stillet to Endringsforslag, har henholdt sig til, hvad Loven af 1774 og Placaten af 1806 have udtalt. Jeg troer virkelig, at man ikke formeget skal søge at gaae tilbage til disse gamle Love. Det er idetmindste gaaet mig og maaskee ikke saa faa Andre af Thingets Medlemmer saaledes, at jeg har gjort den Erfarings, at hvis man formeget vil holde sig til saadanne gamle Lovbestemmelser, som dog ikke ere saa klare, som det kunde være ønskeligt at de vare, saa kommer man meget let ind paa et Wildspor. Jeg troer derimod, det er saa simpelt, at man kan holde sig til Forholdene saaledes som de i det practiske Liv have udviklet sig og ere gaaede over i Retsbevidstheden hos Folket, og jeg tør da ligesrem paastaae, at denne Retsbevidsthed hos Folket er saaledes, at 36 Rbd. har Staten i sin Tid givet vedkommende Udredere, og vedkommende Udredere maae derfor nu være pligtige til at tilbagebetale disse 36 Rbd. Man seer ogsaa, at den ærede Landstthingsmand derved, at han er gaaet tilbage til disse gamle Lovbestemmelser, er kommen til at antage, at disse Heste have været indkaldte til bestandig Brug. Der maa altsaa, hvis denne hele Bestemmelse om Tilbagebetalingen skal komme i Betragtning, lægges særdeles Vægt paa, om det har været Tilfældet i Aarene 1805 og 6. Meningerne derom ere meget deelte, saavidt jeg veed. Jeg har hørt, at Ordføreren i Folkethinget, som har beffæstiget sig særdeles meget med denne Sag og endogsaa udgivet en Bøg derom, har debiteret i Thinget, at han uagtet alle sine Granffninger i den Henseende ikke har kunnet finde, at Hestene vare indkaldte til bestandigt Brug. Jeg har derimod hørt andre